

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze, se sídlem Nám. Kinských 5, 150 75 Praha 5, rozhodl samosoudkyní Mgr. Šárkou Hájkovou ve věci žalobce: **Studenta Media s.r.o.**, IČ 27678148, se sídlem Rumunská 1798/1, 120 00 Praha 2 - Nové Město, zastoupen: JUDr. Jan Mikuláš, Ph.D., advokát, Rubešova 8, 120 00 Praha 2, proti žalované: **Z [redacted] V [redacted]**, bytem [redacted], zastoupena: Mgr. Radka Seidlová, advokát, Jeremenkova 1171/102a, 140 00 Praha 4, o žalobu z nekalé soutěže a o zaplacení zadostiučinění ve výši **50.000,- Kč**,

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zdržet se sdělení, že je žalobkyně propojena s politickou stranou Věci veřejné a že kauza této firmy je dlouhodobě spojena s korupční politickou stranou Věci Veřejné díky napojení na **V [redacted] B [redacted]** a **J [redacted] D [redacted]** a že zástupci žalobkyně začali oslovovat rektory a děkany vysokých škol a snaží se Věci Veřejné dostat zpět do „hry“ prostřednictvím svého časopisu Studenta a že někteří rektori a děkani vysokých škol byli již touto firmou podvedeni.
- II. Žalovaná je povinna doručit žalobkyni písemnou omluvu ve znění: „*Já **Z [redacted]** **V [redacted]**, bytem [redacted], se tímto omlouvám společnosti Studenta Media s.r.o. za šíření nepravdivých informací o poměrech společnosti Studenta Media s.r.o., zejména za nepravdivá tvrzení, že společnost Studenta Media s.r.o. je propojena s politickou stranou Věci veřejné a že kauza této firmy je dlouhodobě spojena s korupční politickou stranou Věci Veřejné díky napojení na **V [redacted] B [redacted]** a **J [redacted] D [redacted]** a že zástupci firmy Studenta Media začali oslovovat rektory a děkany vysokých škol a snaží se Věci Veřejné dostat zpět do „hry“*“

prostřednictvím svého časopisu Studenta a že někteří rektori a děkani vysokých škol byli již touto firmou podvedeni“, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- III. Žalovaná je povinna na svůj náklad uveřejnit formou inzerce v časopise Ekon Tech nebo v časopise Studenta omluvu ve znění: „*Já Z██████ V██████, bytem ██████████, ██████████, se tímto omlouvám společnosti Studenta Media s.r.o. za šíření nepravdivých informací o poměrech společnosti Studenta Media s.r.o., zejména za nepravdivá tvrzení, že společnost Studenta Media s.r.o. je propojena s politickou stranou Věci veřejné a že kauza této firmy je dlouhodobě spojena s korupční politickou stranou Věci Veřejné díky napojení na V██████ B██████ a J██████ D██████ a že zástupci firmy Studenta Media začali oslovovat rektory a děkany vysokých škol a snaží se Věci Veřejné dostat zpět do „hry“ prostřednictvím svého časopisu Studenta a že někteří rektori a děkani vysokých škol byli již touto firmou podvedeni“*, a to do šesti měsíců od právní moci tohoto rozsudku
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni zadostiučinění ve výši 50.000,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku ve výši 47.140,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Jana Mikuláše, Ph.D..

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně se domáhala vydání rozhodnutí, kterým by byla žalované uložena povinnost zdržet se jednání popsaného ve výroku I. tohoto rozsudku, dále pak doručit žalované omluvu ve znění specifikovaném ve výroku II. tohoto rozsudku a omluvu ve stejném znění dále zveřejnit buď v časopise Ekon Tech, anebo v časopise Studenta. Žalobkyně se rovněž domáhala zaplacení částky ve výši 50.000,- Kč jakožto zadostiučinění, vše s odůvodněním že hlavní činností žalobkyně je vydávání časopisu Studenta, jenž je určen zejména pro studenty vysokých škol. Žalobkyně má proto s vysokými školami uzavřeny smlouvy ohledně pronájmu prostorů za účelem umístění stojanů s tímto časopisem a dalších publikací. Náklad časopisu Studenta činí 45 tis. výtisků a vychází 6x ročně. Na vysokoškolské studenty cílí i časopis Ekon Tech, vydávaný pod záštitou České studentské unie (dále jen „Unie“), který vychází v nákladu 21 tis. výtisků, rovněž 6x ročně a je distribuován stejným způsobem jako časopis žalobkyně. Unie je de facto síť studentských organizací a nemá právní subjektivitu. Žalobkyně a Unie mají ještě další obdobné aktivity, když žalobkyně pořádá soutěž Miss VŠE a Kolej roku, Unie pak pořádá soutěže Miss VŠE Praha a Fakulta roku. Rovněž lze říci, že obsah inzerentů v obou zmíněných časopisech je prakticky stejný, a to Škoda Auto, Skupinu ČEZ, PwC či Deloitte, Komerční banka či Česká spořitelna. Zájmy žalobkyně a Unie se tak střetávají ještě i co do soutěže o inzerenty a partnery časopisů. Časopis Ekon Tech pak obsahuje poměrně velké množství inzerce, a když už ne zisk, tak z tohoto musí Unie dosahovat alespoň značné příjmy. Žalovaná rozesílala e-maily, jež mimo jiné obsahovaly sdělení „*Kauza této firmy je dlouhodobě spojena s korupční politickou stranou Věci Veřejné díky napojení na V██████ B██████ a J██████ D██████*“ či „*Zástupci firmy Studenta Media začali oslovovat rektory a děkany vysokých škol a snaží se Věci Veřejné dostat zpět do „hry“ prostřednictvím svého časopisu Studenta*“ a také „*Někteří rektori a děkani vysokých škol byli již touto firmou podvedeni*“. Tento e-mail byl podepsán „*Z██████ V██████, ██████████*“

██████████“ a byl zaslán rektorce Vysoké školy finanční a správní. Rozesláním tohoto e-mailu, obsahujícího nepravdivé informace, se žalovaná podle žalobkyně dopustila nekalosoutěžního jednání, a to konkrétně zlehčování. Účastníci jsou totiž osobami v hospodářské soutěži, neboť pod záštitou Unie, která nemá právní subjektivitu, a jíž se žalovaná při rozesílání elektronické korespondence zaštitila, se vydává konkurenční časopis pro studenty ve vztahu k časopisu vydávanému žalobkyní. Žalovaná je ██████████ časopisu Ekon Tech, v jeho ██████ čísle také psala ██████████, kde popisovala ██████████. Žalovaná navíc takto jednala se zjevným úmyslem poškodit žalobkyni jako jiného soutěžitele, zjevně sledovala soutěžní, konkurenční cíle. E-maily také rozesílala s tím, že je ██████████ uskupení, které vydává konkurenční časopis. Výše zmíněná vyjádření žalované dle mínění žalobkyně uráží cit slušnosti, neboť žalovaná kontaktovala obchodní partnery žalobkyně s nepravdivými informacemi a odrazovala je od další spolupráce. Popsané jednání je také způsobilé přivodit žalobkyni újmu, jelikož výrazným způsobem poškozuje dobrou pověst žalobkyně. V důsledku tohoto jednání pak došlo k výpovědi smlouvy s žalobkyní ohledně pronájmu prostor ze tří vysokých škol, další vysoké školy pak považují celou situaci za závažnou. Tvzení žalované jsou pak nepravdivá a ničím nepodložená a až absurdní, neboť žalobkyně se chová ke svým klientům korektně. Pakliže by žalovaná vycházela z nějakých veřejně prezentovaných domněnek jiných osob, pak ale žalovaná takovou nepravdivou domněnku převzala, zvýšila její intenzitu a prezentovala ji jako nesporný fakt. Ze strany žalované se tedy jedná o zlehčování dle § 50 odst. 1 obchodního zákoníku, neboť v jejím postupu lze spatřovat soutěžní záměr či účel, rozeslala nepravdivé informace o žalobkyni a tyto informace byly způsobilé vážně poškodit pověst žalobkyně, a tím i její postavení na trhu. Žalobkyně ještě před podáním žaloby vyzvala žalovanou, aby se zdržela popsaneho jednání, stejně tak aby zaslala omluvu všem subjektům, které nepravdivě o žalobkyni informovala.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak že navrhla její zamítnutí s tím, že není pravdou, že by byl časopis EkonTech distribuován stejně jako Studenta, časopis EkonTech není umístěn na stojanech na žádné vysoké škole, ale je distribuován prostřednictvím rozdávání kameloty. Pokud pak žalovaná komunikovala s rektorkou Vysoké školy finanční a správní prostřednictvím e-mailu v březnu 2013, tak veškeré zprávy byly součástí osobní komunikace výhradně mezi žalovanou, jako ██████████, a zmíněnou rektorkou. Obsah e-mailu je třeba vnímat jako celek, když cílem žalované nebylo nijak poškodit žalobkyni, jelikož její postavení je stabilní a silné, tj. jedna e-mailová zpráva nemůže být schopna způsobit žalobkyni jakoukoli újmu, případně jen újmu zanedbatelnou, k níž se v rámci nekalosoutěžního práva nepřihlíží. Tento projev byl čistě osobní povahy, představoval stanovisko žalované a její postoj, a to jen jako výzvu k zamyšlení nad danou situací. Adresátem dopisu navíc byla rektorka vysoké školy, tj. dle obecných předpokladů osoba vysoké intelektuální úrovně a zkušeností, jež by byla těžko manipulovatelná tak, jak se žalobkyně snaží naznačit. Povahu soukromé korespondence má rovněž komunikace mezi žalovanou a rektorem její vlastní vysoké školy, u které je s podivem, jak ji žalobkyně získala a vede to pochybnostem o její pravosti. Žalovaná takto navíc nemohla vylepšit pozici časopisu Ekon Tech na trhu, neboť sama není podnikatelský subjekt, Unie není právnická ani fyzická osoba a zmíněný časopis nevychází za účelem dosažení zisku. Unie je pouze jakýmsi kontaktním prvkem sloužícím k propojení studentů všech univerzit, zprostředkovává pro ně toky informací a vytváří prostor pro studentskou spolupráci a komunikaci, navazování vztahů, předávání rad a zkušeností, je politicky neutrální a její fungování nesleduje dosažení hospodářských cílů. Žalovaná rozhodně odmítá, že by vydávala časopis EkonTech či že by mohla jeho obsah nějak zásadně ovlivnit. Rozhodně pak nelze dovozovat existenci jejího vlivu z pouhé publikační činnosti žalované v časopise, to by pak automaticky znamenalo vliv každého z autorů, kteří do obsahu časopisu

přispějí, což samozřejmě neodpovídá skutečnosti. Není tedy ve vztahu k žalobkyni v hospodářské soutěži. Obdobných časopisů je navíc celá řada, všechny jsou distribuovány zdarma a studenti si v nich vyhledávají informace dle své úvahy, tj. rozhodně nelze jakoukoliv činnost žalované spojovat s možností vylepšení postavení časopisu Ekon Tech. Pokud i by pak některé vysoké školy vypověděly smlouvy s žalobkyní ohledně pronájmu prostor pro prezentaci časopisu Studenta, pak není zřejmé, že by se tak stalo v příčinné souvislosti s jednáním žalované. Navíc článek na portále Česká pozice cituje vyjádření bývalé přítelkyně jednoho z jednatelů žalobkyně K [redacted] K [redacted] o tom, že „*Mohu se domnívat, že organizace studentského mítinku Studenta Media souvisí se spoluprací A [redacted] K [redacted] s V [redacted] B [redacted] ...*“. Není tedy navíc pravdou, že by žádná z informací, obsažená v napadeném e-mailu, nebyla pravdivá. Navíc nekalosoutěžním zlehčováním nemůže dle platné právní úpravy být jednorázové uvedení pravdivých údajů o poměrech jiného soutěžitele, aniž by bylo dále rozšiřováno. Ve výsledku tedy žalovaná vůbec není v hospodářské soutěži, její jednání nebylo v rozporu s dobrými mravy a případně vzniklá újma pro žalobkyni byla pouze nepatrného rozsahu, navíc újma musí být reálná, nikoliv jen imaginární.

Z výpisu z internetových stránek žalobkyně <http://www.studenta.cz/casopis-studenta> soud zjistil, že se žalobkyně mimo jiné prezentuje jako subjekt zaměřený na studentský život, kariéru, s tím spojenou kulturu a společnost a prezentuje i časopis Studenta s tím, že jde o tiskovinu s nákladem 45 000 výtisků, vydávaný 6x ročně, je zdůrazněno, že časopis obsahuje inzerci a dále je sdělen výčet míst, kde v jednotlivých městech v ČR probíhá distribuce časopisu, a to zdarma, převážně zahrnující vysoké školy, jednotlivé fakulty, koleje a menzy. Dle výsledku výzkumu zpracovaného 2C Analytics soud dále zjistil, že dle dotazování v době 14. – 18.5.2012 na vzorku 1089 respondentů bylo zjištěno, že časopis Studenta zná 75% všech vysokoškolských studentů v ČR a čte jej 63% všech studentů

Z výpisu z internetových stránek Unie <http://www.cesu.cz/cz/ekontech.cz> a z výpisu z internetových stránek časopisu EkonTech <http://www.ekontech.cz/o-nas/infromace> bylo dále zjištěno, že se Unie prezentuje mimo jiné prostřednictvím časopisu EkonTech s tím, že jde o časopis zaměřený na studenty techniky a ekonomie a vychází v náklad 21 tis výtisků 6x ročně. Mimo jiné je sdělována nabídka možnosti inzerce. Z brožurky MediaKit nazvané „ČeSU Česká studentská unie“ bylo dále zjištěno, že jako subjekty pod názvem „Naše reference“ jsou mimo jiné uvedeny Česká spořitelna, Deloitte, Komerční banka, Česká pojišťovna, Škoda, pwc apod.. Z brožurky dále vyplývá, že Unie mimo jiné pořádá soutěž Miss Studentka či Fakulta roku.

Z dopisu nadepsaného „Vážená paní doktorko“ a podepsaného „Z [redacted] V [redacted], [redacted]“ (dále jen „dopis“) soud dále zjistil, že obsahuje následující pasáže: „...dovoluji si vás informovat o kauze firmy Studenta Media, s.r.o. (majitelů A [redacted] K [redacted] a T [redacted] R [redacted]), která vydává časopis Studenta.cz na vysokých školách v České republice. Tato kauza aktuálně vře mezi studenty vysokých škol a i Vás může velmi poškodit.“, „Kauze této firmy je dlouhodobě spojena s korupční politickou stranou Věci Veřejné díky napojení na V [redacted] B [redacted] a J [redacted] D [redacted], kterému jako ministři školství organizovala schůzky se studenty.“, „Zástupci firmy Studenta Media totiž začali oslovovat rektory a děkany vysokých škol a snaží se Věci Veřejné dostat zpět do „hry“ prostřednictvím svého časopisu Studenta. Někteří již byli touto firmou podvedeni“, „Protože firma Studenta Media jistě osloví i Vás, rádi bychom apelovali na Váš zdravý úsudek a nedovolili Věcem Veřejným nebo jiné pochybné politické straně vtáhnout Vás do politické hry.“ a také „Dovolujeme si Vás upozornit, že i Vaše škola může mít podepsanou smlouvu o umístění stojanů firmy Studenta

Media... v prostorách školy nebo se u Vás může rozdávat časopis Studenta a tím můžete nevědomě dávat přístup Věcem Veřejným přímo k Vaším studentům. Stejně jako tomu bylo před volbami do poslanecké sněmovny, kdy se Věci Veřejné dostaly do politiky díky hlasům mladých lidí.“ Email stejného obsahu jako v tomto dopise a se stejným způsobem podpisu v jeho textu, byl dále z adresy Z [redacted] V [redacted] [redacted] odeslán dne 15.3.2013 v 9:03 hod. i na elektronickou adresu rektora České zemědělské univerzity v Praze prof. Ing. J [redacted] B [redacted], CSc.. Jmenovaný reagoval na zprávu poděkováním, a následně z adresy [redacted] za uživatele Z [redacted] V [redacted] [redacted], s podpisem Z [redacted] V [redacted], byl odeslán prof. B [redacted] další e-mail, tentokrát mimo jiné s tím, že „...ČZJ má bohužel na svých kolejích mnoho stojanů zmiňované firmy a už máme signály od médií, se kterými spolupracujeme, že se o tuto kauzu budou zajímat... Proto bych nechtěla, aby jakákoliv komerční aktivita firmy Studenta Media díky napojení na zkorumpované politiky poškodila dobré jméno ČZJ, kterou i já studuji a které cítím, jako ke své alma mater, velkou zodpovědnost.“. Uvedené skutečnosti zjistil soud z e-mailové komunikace vedené z popsanych elektronických adres dne 15.3.2013. Z dopisu ze dne 4.2.2014 bylo dále zjištěno, že výše popsanou e-mailovou korespondenci rektor České zemědělské univerzity skutečně obdržel.

Z e-mailové korespondence vedené mezi A [redacted] K [redacted] a J [redacted] H [redacted], z konce března a počátku dubna 2013 soud zjistil, že tuto komunikaci vedl druhý jmenovaný v zastoupení rektora Vysoké školy technické a ekonomické v Českých Budějovicích, v návaznosti na podání výpovědi touto vysokou školou ze smlouvy uzavřené s žalobkyní ohledně umístění stojanů pro distribuci časopisu Studenta s tím, že k výpovědi smlouvy došlo proto, že rektor vyhověl žádosti Unie o vytvoření možnosti distribuovat na škole mimo jiné časopis Ekon Tech, když ze strany J [redacted] H [redacted] bylo dále sdělováno, že na žalobkyni nejsou dobré reference, viz článek na serveru Česká pozice.

Z dopisu ze dne 15.3.2013 soud zjistil, že tímto způsobem vypověděla Vysoká škola technická a ekonomická v Českých Budějovicích smlouvu o umístění informačních center pro Studenta Media ze dne 6.5.2012, uzavřenou s žalobkyní. Výpověď neobsahuje sdělení důvodů pro takový postup. Další výpověď smlouvy uzavřené s žalobkyní ohledně poskytnutí prostorů pro umístění stojanů pro časopis Studenta jiné materiály obsahuje dopis ze dne 20.3.2013 od České zemědělské univerzity v Praze s tím, že důvod není ve výpovědi obsažen. Dopisem ze dne 25.3.2013 dále vypověděla smlouvu o umístění informačních center s žalobkyní také Ostravská univerzita v Ostravě, rovněž bez uvedení důvodu.

Z dopisu ze dne 27.3.2013 bylo zjištěno, že žalobkyně takto vyzývala žalovanou, aby se zdržela rozesílání –emailů, poškozujících žalobkyni, na vysoké školy, dále aby na vysoké školy, kam byl e-mail zaslán, poslala omluvné dopisy, stejně tak aby žalobkyni uhradila škodu zapříčiněnou jejím jednáním ve výši 350.000,- Kč. Žalobkyně dále žalovanou upozorňovala na možné občanskoprávní a trestněprávní následky jejího jednání. Žalovaná reagovala dopisem ze dne 9.4.2013 tak, že požadavky žalobkyně odmítla, stejně tak jako veškerou její argumentaci, a to s odůvodněním obdobným, jako jsou její tvrzení použita v současném řízení (viz. výše).

Z čísel [redacted] časopisu EkonTech.cz soud zjistil, že žalovaná do [redacted] napsala [redacted], toto vydání také obsahuje sdělení, že je žalovaná [redacted]. V číslech [redacted] jsou otištěny články, jejichž autorkou je žalovaná, která je také v číslech [redacted] uváděna jako [redacted]. Ve všech číslech jsou členové redakce časopisu prakticky stejní, (rozdíl je cca v jednom jméně). Jako hlavní partneři časopisu jsou uvedeni

Česká spořitelna, Deloitte, Škoda, pwc a Skupina ČEZ. Obsahově je časopis orientován na trávení volného času studentů, tradiční aktivity studentů (např. Majáles), uplatnění absolventů v praxi, možné pracovní aktivity při studiu apod..

Z 32. čísla časopisu Studenta bylo zjištěno, že má obdobnou obsahovou náplň jako časopis výše, jako hlavní partnery uvádí firmy Škoda, VGD, Modrou pyramidu a Capgemini. Dále je zjevné, že žalobkyně organizuje soutěž Miss Agro.

Z internetových stránek obsahujících profil žalované v databázi Linkendin bylo zjištěno, že obsahuje v různých částech informace o tom, že žalovaná byla [REDAKCE], co do možnosti získání dalších informací ohledně žalované je připojen i přímý odkaz na webové stránky Unie.

Dle listiny nazvané „Prohlášení Studentské unie VŠE“, s datem dne 5.4.2014, s podpisem H [REDAKCE] P [REDAKCE], [REDAKCE], bylo zjištěno, že prohlašující je členem Unie, sděluje, že Unie je neformální studentská síť, členství v ní je dobrovolné, dává možnost k rozvoji schopností a dovedností, zejména prostřednictvím společně organizovaných přednášek a workshopů. Výhodou Unie dle uvedeného prohlášení má být vzájemná informovanost např. o dění na vysokých školách a sdílení know how, v tom je důležitou osobu [REDAKCE] a [REDAKCE]. Tou je žalovaná, jež se věnuje administrativě, sdílení informací a komunikaci s vysokými školami. Obdobné informace obsahuje i listina nazvaná „Prohlášení SU VŠTE“, s datem dne 8.4.2014 a podpisem M [REDAKCE] L [REDAKCE], [REDAKCE], jež dále sděluje, že žalovaná, jako [REDAKCE], je pro ně administrativní osobu, prostřednictvím které jsou komunikovány informace akademickému prostředí. Vše dosud uvedené dále potvrzuje i listina nazvaná „Prohlášení SU ŠAVŠ ke členství v České studentské unii“, s podpisem J [REDAKCE] D [REDAKCE], [REDAKCE], podle které je žalovaná, jako [REDAKCE], důležitým článkem a podepsanému, jako [REDAKCE], velmi pomáhá.

Dle listiny nazvané „Vyjádření vydavatele časopisu EkonTech.cz“, datované dnem 19.12.2013, s podpisem Š [REDAKCE] nad slovy Bc. P [REDAKCE] Š [REDAKCE], Asociace studentů a absolventů, o.s., žalovaná nemá vliv na chod, obsah a vydávání časopisu EkonTech, je občasnou a dobrovolnou příspěvatelkou do tohoto časopisu, neúčastní se chodu redakce a do rubriky „Členové redakce“ byla umístěna automaticky jako každý, který napíše článek do časopisu. Dále listina obsahuje vyjádření o tom, že prohlášení A [REDAKCE] P [REDAKCE] „nelze brát objektivně“, neboť s časopisem spolupracoval jen na jednom čísle, vydavatelé EkonTech.cz měli k jeho práci vážné výhrady a rozloučili se s ním, když jmenovaný nikdy nebyl s časopisem ve smluvním vztahu.

Z výpovědi svědkyně B [REDAKCE] Š [REDAKCE] bylo zjištěno, že podobných dopisů, jako byl e-mail od žalované, dostává řadu a hodnotí je jako dopisy „pod její rozlišovací schopnost“ v tom smyslu, že s ohledem na své vytížení není schopna se takovéto korespondenci věnovat. Dokonce dopis považovala za SPAM, dokonce řečeno až za „hloupost“. Sice jej v rámci školy přeposlala dál, ale bez dalšího již není schopna říci, komu přesně. Při přípravě na výslech jej však ve své doručené poště dohledala, vytiskla si a má jej s sebou. Při porovnání této svědkyní přinesené listiny s dopisem pak bylo zjištěno, že je obsahuje tentýž text jako dopis (viz. výše) a byl na adresu svědkyně odeslán dne 15.3.2013 z elektronické adresy [REDAKCE]. Podobných zpráv dostává velké množství. V té době si ani neuvědomila, že by škola měla nějaký kontrakt se žalobkyní, toto ona osobně nevyřizuje. Ještě v době před tím, než proběhl výslech svědkyně, obdržela další e-mail od Z [REDAKCE] V [REDAKCE] s dotazem, komu dala k dispozici jejich předchozí soukromou korespondenci. Toto svědkyni dle jejich slov velmi

rozzlobilo, neboť dopis nepovažovala za interní či soukromou komunikaci s tím, že ji nemůže postoupit dál. I tento další e-mail svědkyně soudu předložila a bylo z něj zjištěno, že jí byl zaslán 19.6.2013 s dotazem, komu svědkyně přeposlala původní interní komunikaci, tento e-mail obsahoval i telefonní číslo [REDAKCE] pod označením Z [REDAKCE] V [REDAKCE], [REDAKCE]. I kdyby se svědkyně obsahem zmíněného e-mailu zabývala, tak předpokládá, že by to do případných vztahů se žalobkyní nijak nezasáhlo. Tak jako tak by totiž byla proti umístění jakýchkoliv stojanů na půdě školy. E-mail by nedopadl ani na jiné stávající vztahy školy, neboť tato k případné inzerci využívá velké deníky a na této praxi by ničeho neměnila.

Z výpovědi svědka A [REDAKCE] P [REDAKCE] soud zjistil, že sice neměl ani k Unii, ani k časopisu EkonTech smluvní vztah, avšak se svým týmem připravoval vydání uvedeného časopisu a výsledkem byla jeho první dvě čísla. Původně měl být šéfredaktorem časopisu a bylo mu nabídnuto velmi dobré finanční ohodnocení. V průběhu práce se dozvěděl, že fakticky mu bude placena tak polovina původní nabídky a že nebude mít, přestože mu to bylo slibováno, co do obsahu časopisu volnou ruku. Ve výsledku mu nebylo zapláceno nic a ještě byla po jeho graficích požadována částka cca 55 tis. Kč s tím, že snad v prvním čísle časopisu měly být chyby. Pokud on má informace, tak žalovaná dělala pro [REDAKCE] číslo časopisu korektury, ve druhé „lehce“ upravila jím napsaný úvodník a text byl zveřejněn pod jejím jménem. Podle svých zkušeností, nabytých právě při popsání spolupráci a také z dalších jednání a účasti na celorepublikovém sněmu Unie, by svědek jako [REDAKCE] označil M [REDAKCE] N [REDAKCE], D [REDAKCE] N [REDAKCE] a žalovanou. Tento závěr si učinil ze způsobu, jak jmenovaní jednali, že pokud se mělo něco řešit, tak bylo řečeno, že to bude řešit buď D [REDAKCE] N [REDAKCE], či žalovaná, a také ze způsobu organizace celorepublikového sněmu Unie v Liberci, kterého se svědek účastnil. Reklama v časopise EkonTech byla placená, cílená na velké podniky a banky, např. Českou spořitelnu, Deloitte, Škodu Auto apod.. Svědkovi bylo ze strany M [REDAKCE] N [REDAKCE] v době, než vyšlo první číslo časopisu, sděleno, že inzerce vynesla již takovou částku, že z ní mohou být financována další čísla, byly to řádově sta tisíce, svědek to odhaduje na 300 tis. Kč. Svědek také uvedl, že v době před jeho výpovědí před soudem obdržel cca tři anonymní e-mailové zprávy, které ho podle jeho názoru měly odradit od toho, aby o věci vypověděl vše, co ví. Také popsal, že po nějaké době po ukončení spolupráce na časopisu EkonTEch se ohledně dalších zakázek spojil s žalobkyní, neboť si vzpomněl, že o ní M [REDAKCE] N [REDAKCE] hovořil vždy negativně, označoval ji i časopis Studenta za škůdce, a tak si on sám říkal, že by této nevráživosti mohl nějakým způsobem pracovně využít.

Soud neopírá skutková zjištění o listinu uvozenou slovy „Vzkaz firmám“, neboť jde o materiál vytvořený anonymně a s činností žalované jej nelze jakkoliv spojovat, tj. jde o listinu irelevantní k předmětu sporu. Ze stejného důvodu soud nevychází ani z e-mailové korespondence ze dne 1.4.2013s předmětem zprávy „Středoškoláci se rozhodují...“. Rovněž nelze nijak dovozovat, že je žalovaná autorkou zprávy na webových stránkách Unie v oddíle „Aktuality“ pod titulkem „ČeSU varuje před firmou Studenta Media s.r.o. (časopis a web Studenta.cz)“. Tj. ani obsah zmíněných webových stránek není použitelný pro současně projednávaný spor. E-mail ze dne 4.4.2013 rovněž není relevantní pro rozhodnutí v této věci – jeho odesílatel je identifikován e-mailovou adresou [REDAKCE], v závěru je navíc připojen podpis „A [REDAKCE] K [REDAKCE], [REDAKCE], a i když obsah dopisu koresponduje se sděleními ve výše popsaném dopise, pak jej rovněž nelze nijak jednoznačně spojit s nyní posuzovaným jednáním žalované. Konečně soud neopírá skutková zjištění o dopis ze dne 3.6.2013, ve kterém je jako odesílatel uvedena Asociace studentů a absolventů, o.s, a jako adresát žalobkyně, neboť listina byla předložena bez jakékoli identifikace

konkrétního pisatele jako osoby jednající jménem odesílatele, bez podpisu, fakticky ve formě, kterou by bylo možno kdykoliv libovolně upravit, tj. nemá žádnou vypovídací hodnotu.

Soud nedoplnil dokazování výsledkem žalobkyní navrženého svědka J. B., neboť jím poskytnuté písemné vyjádření se v kontextu ostatních důkazních prostředků jeví jako zcela dostačující. Soud dále nevyžádal od Univerzity v Ostravě a od Vysoké školy technologické a ekonomické v Českých Budějovicích zprávu o tom, zda mezi jejich vedeními a žalovanou proběhla nějaká komunikace a pokud ano, tak jaká, neboť by touto činností nahrazoval absenci tvrzení žalobkyně, jež vlastně nevěděla, jestli došlo k nějakému jednání a s eventuálně jakým obsahem ze strany žalované vůči zmíněným vysokým školám. Takové informace nebyly vyžadovány ani od Vysoké školy finanční a správní, neboť zde byla naprosto dostačující svědecká výpověď její rektorky B. Š.

Podle ustanovení § 44 odst. 1 obchodního zákoníku účinného do 31.12.2013 (jehož úpravu je třeba použít na vztahy vzniklé právě do uvedeného data) je nekalou soutěží jednání v hospodářské soutěži nebo v hospodářském styku, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům, spotřebitelům nebo dalším zákazníkům. Nekalá soutěž se zakazuje.

Zlehčováním je dle § 50 odst. 1 obchodního zákoníku jednání, jímž soutěžitel uvede nebo rozšiřuje o poměrech, výrobcích nebo výkonech jiného soutěžitele nepravdivé údaje způsobilé tomuto soutěžiteli přivodit újmu. V souladu s odstavcem 2 téhož ustanovení je zlehčováním i uvedení a rozšiřování pravdivých údajů o poměrech, výrobcích či výkonech jiného soutěžitele, pokud jsou způsobilé tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Nekalou soutěží však není, byl-li soutěžitel k takovému jednání okolnostmi donucen (oprávněná obrana).

V souladu s § 53 obchodního zákoníku se osoby, jejichž práva byla nekalou soutěží porušena nebo ohrožena, mohou proti rušiteli domáhat, aby se tohoto jednání zdržel a odstranil závadný stav. Dále mohou požadovat přiměřené zadostiučinění, které může být poskytnuto i v penězích, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že je žalobě na místě vyhovět. Žalobkyně je totiž subjektem, jehož aktivity mají mimo jiné za cílovou skupinu studenty vysokých škol (ať už co do vzdělávání, nabídek volnočasových aktivit, nabídek různých produktů spojených s vysokoškolským studiem, či nabídek brigádnických i stálých pracovních možností), tyto aktivity realizuje žalobkyně prostřednictvím pořádání soutěží, akcí a zejména vydáváním časopisu Studenta. Ten obsahuje i značné množství inzerce pro subjekty popsané výše a je distribuován zdarma, především formou umístění na stojanech, nacházejících se v prostorách vysokých škol, univerzit, kolejí a menz v různých místech ČR. Za tímto účelem má žalobkyně se školami uzavřeny smlouvy o pronájmu prostorů k umístění stojanů. Je zcela nepochybné, dá se říci až obecně dané, že zájem inzerentů a partnerů časopisu, a s tím spojená cena inzerce (a tedy příjmy žalobkyně), se přímo úměrně odvíjí od předpokládaného množství vysokoškoláků, k nimž se časopis „dostane“.

Dále bylo bezpečně prokázáno, že Unie vyvíjí činnost na stejném poli, včetně toho, že je pod její záštitou vydáván časopis EkonTech.cz, koncepcí obsahu velmi podobný tomu, který vydává žalobkyně. Oba časopisy navíc vycházejí se stejnou periodicitou. Rovněž časopis EkonTech.cz obsahuje značné množství inzerce, jeho partneři jsou zčásti totožní s těmi u časopisu Studenta a inzerce není bezplatná. O tom, o i výši příjmů právě z inzerce ještě v době před vydáním prvního čísla časopisu EkonTech.cz pak vypovídal svědek A. P. Tj. i

časopis EkonTEch.cz vyvíjí činnost za účelem dosažení příjmů (když už ne zisku) a Unie je s ním, jako zaštiťující, jednoznačně propojena. Unie nemá právní subjektivitu, představuje jakousi organizační a informační síť mezi jednotlivými vysokými školami a univerzitami, přičemž je velmi výrazná role [REDAKCE], kterou nejméně v roce 2013 zastávala žalovaná. Touto funkcí se žalovaná identifikovala ve veškeré korespondenci, jež byla probírána v tomto řízení, profiluje se tak i na portále LinkedIn, který slouží k navazování kontaktů nejen mezi studenty a při současné úrovni využívání elektronické komunikace, zejména ve věkové skupině vysokoškolských studentů, jde tak o vytvoření podmínek pro vysokou míru identifikace Unie s osobou žalované ve vnímání veřejnosti, zejména z univerzitního prostředí.

Je rovněž nepochybné, že žalovaná odeslala dne 15.3.2013 na adresu rektorky Vysoké školy finanční a správní v Praze a rektora České zemědělské univerzity e-maily obsahující text, který obsahující upozornění na propojení žalobkyně s politickou stranou Věci veřejné, kterou chce žalobkyně „...opět dostat do hry...“, se zmínkou ohledně časopisu Studenta vydávaného žalobkyní, poukazem na možnou existenci kontraktu mezi žalobkyní a školou, v jejímž čele stojí adresát toho kterého dopisu, poukazem na to, že kauza žalobkyně „... aktuálně vře mezi studenty vysokých škol...“, varování, že tato kauza může školu poškodit a také apel na školu, aby s žalobkyní nenavazovala spolupráci či tu stávající ukončila, neboť to posledně uvedené z textu naprosto jednoznačně vyplývá. V obou případech připojila žalovaná v závěru dopisu ke svému jménu i identifikaci své osoby jakožto [REDAKCE]. Popsaný projev žalované nelze vykládat jinak, než že hodlala omezit až zamezit uplatnění činnosti žalobkyně, spojené s vydáváním a distribucí časopisu Studenta. Jako osoba vysokoškolsky se vzdělávající, tedy obecně předpokládáno vysoké inteligence, si musela být vědoma, že tím zasáhne do sféry podnikatelské činnosti žalobkyně, tj. jednala úmyslně.

V posuzované kauze není rozhodné, zda žalovaná měla fakticky vliv na obsah časopisu EkonTech.cz, vydávaného pod záštitou Unie, rozhodný je fakt, že tento produkt je prezentován jako určitá „vlajková loď“ Unie a ve všech svých projevech se žalovaná s Uní identifikuje tak, že ji nelze vnímat jinak, než jako její [REDAKCE]. O tom, že z jednání uvnitř Unie, kterých se zúčastnil, pro něj vyplynul dojem, že je žalovaná [REDAKCE], vypovídal rovněž A [REDAKCE] P [REDAKCE]. Pokud žalovaná jeho výpověď zpochybňovala s tím, že z důvodu ukončení spolupráce nemůže být objektivní, tak soud tento názor nesdílí. Svědek vypovídal po zákonném poučení o následcích případné krivé výpovědi, navíc se vůbec netajil svými následnými aktivitami ve vztahu k žalobkyni, což by soud jinak vůbec nebyl zjistil, přičemž toto jeho chování naopak jeho věrohodnost zvyšuje. Na úvodní stránce nejméně čtyř čísel časopisu EkonTech. cz je žalovaná dále uvedena jako [REDAKCE] a to, že dle vyjádření ze dne 19.12.2013 jsou v této rubrice jmenováni všichni, kteří do daného čísla přispěli, čtenář neví, tj. žalovaná je objektivně vnímatelná jako osoba ovlivňující obsah a chod tohoto časopisu.

Lze tedy učinit závěr, že zájmy žalobkyně a Unie se střetávají a že žalovaná se prezentuje jako [REDAKCE], je tak vnímána a vůbec se s Uní veřejně identifikuje. Její jednání, učiněné prostřednictvím dopisů ze dne 15.3.2013, pak bylo nepochybně učiněno se soutěžním záměrem (srovnej rozhodnutí NS 29 Cdo 106/2011), neboť Unie má a musí mít objektivně zájem, aby se časopis EkonTech.cz dostal k co největšímu počtu čtenářů.

Pokud žalovaná argumentuje rozhodnutím Nejvyššího soudu 32 Odo 229/2006, co do stanovení podmínek pro závěr, zda jde o soutěžní vztah či nikoliv, s tím, že tam stanovené podmínky nejsou naplněny, domnívá se soud, že je to právě naopak. V jednání žalované lze

vysledovat zájem zajistit úspěch produktu Unie, tj. časopisu EkonTech.cz, na úkor časopisu vydávaného žalobkyní. Další z žalovanou uváděných judikátů, rozhodnutí NS 23 Cdo 2343/2009, tedy nelze na věc aplikovat, neboť projev žalované právě jednoznačně nebyl uskutečněn bez „bez jakéhokoliv vztahu k soutěži“ – žalovaná ve svých projevech výslovně zmiňuje časopis Studenta a jeho umístění v prostorách té které školy, navíc (jak je podrobně rozebráno výše) se sama identifikuje s Unií a jí zaštiťovaným časopisem EkonTech.cz. Konečně pak dopisy odeslané 15.3.2013 nelze vnímat jako soukromé – byly odeslány [redacted] rektorům vysokých škol a obsahují hodnocení činnosti žalobkyně, vydávající konkurenční časopis (srovnej rozhodnutí Vrchního soudu v Praze 3 Cmo 1012/1995).

Jednání žalované také bylo způsobilé přivodit žalobkyni újmu. Jak je popsáno výše, žalobkyně dosahuje prostřednictvím inzerce v časopise Studenta příjmů, žalobkyně i jinak působí v oblasti aktivit studentů. Upozornění na možné propojení žalobkyně s politickou stranou, varování před tím, že žalobkyně tuto stranu svou činností podporuje a dává jí prostor k návratu a také apel na to, že spolupráce s žalobkyní není žádoucí, je - vnímáno očima běžného spotřebitele – vždy determinující. A zejména ve vysokoškolském prostředí, které bylo, i z historického pohledu, vnímáno jako naprosto nezávislé a neovlivnitelné. V něm bude zejména kladen důraz na to, aby jakýkoliv kontakt a spolupráce minimálně nebudil zdání možnosti propojení s politickou sférou.

Je pravdou, že svědkyně B [redacted] Š [redacted] popsala, že se dopisem vlastně nezabývala a že by na jejím postoji k umístění dalších stojů s časopisy v prostorách školy nic nezměnil (tak jako tak by s rozšířením jejich počtu nesouhlasila), ale zároveň uvedla, že obecně je takováto korespondence, vzhledem k jejímu vytížení, pod její rozlišovací schopnost rektorky, tj. vyjádřila svůj osobní postoj člověka velmi zaneprázdněného, který se obecně nezabývá tím, co si vyhodnotí jako pro ni podružnou záležitost. Naopak ale tři vysoké školy vypověděly smlouvu uzavřenou s žalobkyní ohledně pronájmu prostorů k umístění stojanů s časopisy. Sice ani v jedné takové výpovědi není uveden důvod, ale to, že k nim došlo v době bezprostředně následující po odeslání e-mailů, a jedním z těchto subjektů je i České zemědělská univerzita (která tak učinila dopisem ze dne 20.3.2013 a jejíž rektor byl adresátem e-mailu odeslaného 15.3.2013) nelze než dát tyto skutečnosti do přímé souvislosti.

Jednání žalované tedy naplňuje všechny zákonem stanovení podmínky dle ustanovení § 44 odst. 1 obchodního zákoníku, tj. jde o jednání v soutěžním vztahu, způsobilé přivodit druhému soutěžiteli (žalobkyni) újmu.

Žalovaná pak informace o poměrech spojených s žalobkyní uvedla a rozšiřovala nejméně ve dvou případech, tj. není ani třeba zjišťovat, zda šlo o informace pravdivé nebo nepravdivé, protože tak jako tak naplnila svým jednáním skutkovou podstatu zlehčování ve smyslu ustanovení § 50 odst. 2 obchodního zákoníku.

Jednání v nekalé soutěži je zakázáno a žalobkyně požadovala, aby se žalovaná svého jednání jednak zdržela, aby odstranila závadný stav a konečně aby žalobkyni zaplatila zadostiučinění. Všechny požadované nároky pak nacházejí oporu v ustanovení § 53 obchodního zákoníku, přičemž je zcela na místě žalované uložit, aby se napříště výše rozebraného jednání zdržela, stejně tak, aby učinila požadované omluvy, neboť omluva je běžně považována za způsob nápravy závadného stavu. Co se týče zadostiučinění, pak i toto shledal soud důvodným. Žalobkyně byla ve svých aktivitách omezena, byla očerněna v oblasti, kam míří její aktivity, a výše požadovaného zadostiučinění zcela odpovídá jedné ze

zjištěných objektivních kategorií, tj. příjmu z inzerce z jednoho čísla časopisu řádově ve statisících, když do této sféry zájmu žalobkyně bylo jednání žalované způsobilé dopadnout. Proto byla žalované uložena i povinnost zaplatit částku ve výši 50.000,- Kč.

Výrok o náhradě nákladů řízení je dán ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř., neboť žalobkyně měla ve věci plný úspěch. Soud jí proto přiznal právo na náhradu nákladů za zaplacený soudní poplatek ve výši 6.000,- Kč odměnu advokáta dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 3.100,- Kč za jeden úkon právní služby (vypočtená z hodnoty předmětu sporu ve výši 50.000,- Kč dle § 8 odst. 1 ve spojení uvedené vyhlášky), a to celkem v rozsahu deseti úkonů (převzetí zastoupení, podání žaloby, podání dvou dalších vyjádření, písemný závěrečný návrh, účast na třech jednáních, nahlížení do spisu a dále účast na vyhlášení rozsudku a podání předžalobní výzvy, obojí v rozsah ½ úkonu), náhradu za deset režijních paušálů po 300,- Kč a náhradu za 21 % sazbu DPH, jejímž je právní zástupce žalobkyně 7.140,- plátcem, tj. částku ve výši Kč, celkem tedy 47.140,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Krajského soudu v Praze k Vrchnímu soudu v Praze.

Nebude-li dobrovolně plněna povinnost uložená tímto rozhodnutím, má oprávněná osoba možnost domáhat se svého práva návrhem na výkon rozhodnutí.

V Praze dne 9. června 2014

Mgr. Šárka Hájková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Hana Havlíčková